

Stigtomta kyrkskola brinner- en kulturskatt går i graven.

Jag kommer ihåg det precis som om det var igår.....

Fredagen den 18 januari 1969 gick vi och la oss tidigt, jag skulle iväg och rida till Halla Prästgård som vanligt tidigt på morgonen. Mitt i natten vaknar jag av sirener, (Stigtomta hade en egen brandkår då) och samtidigt ringer det i telefonen i mammas och pappas sovrum, mamma svarar och jag hör hur hon säger till pappa, (de orden glömmer jag aldrig): "Christian, ta det lugnt nu men skolan brinner". Klockan var runt 01.00 och det hade blivit lördag den 19 januari 1969-

Det var pappas "allt" som brann, både som ansvarig rektor men även alla minnen från hans pappa och hans farfar fanns i skolan och alla kulturskatter och minnen som försvann i lågorna.

Vi var alla skrärade. Pappa sprang ner till skolan, jag och mamma och mina systrar stod i fönstren och såg hur hela himlen var rödororange och det luktade brandrök. Det var så sorgligt. Vi hade strax innan flyttat ifrån Rektorsbostaden på skolgården till Tryggs väg, en kort bit bort, och vi tänkte ju alla på vad som hänt om vi bott kvar på skolgården.

Morgonen efter åkte jag och red och Torgny Jansson i Skillra skjutsade mig och Anna-Carin till ridningen, pappa hade fullt upp med annat...

När jag kom hem gick jag ner till skolan och det fanns inget kvar bara stengrund, rök och sot. Jag som då gick i femte klass försökte lokalisera mitt klassrum och tänkte på mina böcker, småtroll som jag hade på pennorna och suddgummin som inte längre fanns. Jag tänkte också på den stora skolvinden

där pappa och farfar hade sparat och varit så rädd om ett stort antal uppstoppade djur (till biologilektionerna), unika planscher och massor av kort och böcker. Det var så konstigt att skolan som var en så mäktig och stor byggnad inte längre fanns. Röken var länge kvar i området. Händelsen blev en riksnyheter och både Dagens Nyheter och Svenska Dagbladet intervjuade pappa och det var stora notiser i båda tidningarna.

Branden var anlagd och jag kommer ihåg att vi tyckte att det var så otäckt. En tidigare elev på skolan anlade branden, han hyste agg till skolan, lärare i allmänhet och pappa i synnerhet. Vi visste ju alla vem det var. Han lär ha hoppats och trott att vi bodde kvar i Rektorsbostaden så vi också skulle drabbas.

Mycket jobb blev det för pappa efter branden. Vi elever fick ledigt i en vecka, under tiden fick man fram tillfälliga lokaler, trots kort varsel.

Vi i klass 5 fick lokal i NTO lokalen, klass 4 fick gå i Betelhemmet och klass 6 inhystes i Stigtomtagården. Ofta tänker jag på den vackra gamla kyrkskolan och minns den fina trädgården bakom skolan men som tur är finns fortfarande den enorma rododendronbusken som min farfar planterade för många år sedan kvar.

Ja det var en natt i Stigtomtas historia som inte kommer att glömmas. Jag tror att många "gamla" Stigtomtabor kan minnas denna händelse med en tår i ögat.

Med vänlig hälsning

Birgitta Falkeborn

Resterna efter branden fotograferade 1969